

Full diocesà

10 de setembre del 2023

p5 —Romà Casanova compleix vint anys com a bisbe de Vic

p7 —Francesc, primer papa a visitar Mongòlia

Diumenge, 17 de setembre del 2023

CELEBRACIÓ DE CLAUSURA DEL SÍNODE PER L'ESPERANÇA

A les 5 de la tarda.

Celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Romà

CATEDRAL DE SANT PERE DE VIC

**BIS
BAT
VIC**

«Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: “No enduriu els vostres cors”»

Diumenge XXIII durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

(33,7-9)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor:

«No enduriu els vostres cors.»

[94]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix.

Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei. (13,8-10)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n a la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un públicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel.

»Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel

els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc enmig d'ells.»

(18,15-20)

«Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres»

Dos o més

Carles Riera i Fonts, pvre.

Cal partir de la idea que ningú no és perfecte, en aquest món. L'Església és una comunitat d'homes i dones no exempts de pecat, on cada membre ha de saber perdonar el germà fins a setanta vegades set. Podem pecar per intromissió indeguda en la vida de l'altre o també per indiferència envers el proïsme.

Som responsables els uns dels altres, germans i germanes membres d'una sola família, la del Crist, fills d'un mateix Pare. No hi ha vida comunitària sense petits o grans malentesos i contrarietats, i és una qüestió delicada aconsellar de manera oportuna. Interferir en la vida dels altres indegudament pot causar un mal major: pot ser pitjor el remei que la malaltia.

La correcció fraterna demana que, si algun cop ens atrevim a assenyalar la falta d'altri, hem d'acceptar que també puguem ser assenyalats nosaltres en els nostres defectes. Normalment el silenci és or, en ares de no enrarir la convivència, però en alguna ocasió callar voldria dir aprovar una mala pràctica o actitud. Quan corregim, correm el risc de perdre una amistat que, tal volta, ha estat llarga i fructuosa per a ambdues bandes.

Paraules dures i comportaments agressius no s'adeqüen al clima que ha d'existir en el si d'una comunitat cristiana. Una advertència ha de ser justa, sincera i caritativa perquè faci el seu efecte. Cal tractar tothom amb summe respecte, perquè l'altre és imatge de Déu.

On n'hi ha dos o més de reunits en el seu nom, Jesús és enmig d'ells.

La imatge

Em sentirà! Ho posaré al diari! Ho sabrà tothom! Així solem reaccionar quan considerem que algú ens ha ofès: escriu-ho, esbombar-ho.

La paraula de Jesús demana una gestió en secret o discreta de l'ofensa. És que cerca el bé del pecador i la bona avinença. Per a passar de l'ofensa a la reconciliació, la pregària conjunta acabarà de llimar tot allò que s'havia trencat.

Germans (1919). Georges d'Espagnat

Agenda

Lit. hores: Setmana III

11 dilluns

Beat Joan Roig
Col 1,24-2,3/Salm 61/Lc 6,6-11

12 dimarts

El Dolç Nom de Maria
Beat Joan de Tagamanent
Col 2,6-15/Salm 144/Lc 6,12-19

13 dimecres

—Sant Joan Crisòstom, bisbe i dr.
Col 3,1-11/Salm 144/Lc 6,20-26

14 dijous

L'Exaltació de la Santa Creu.
Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Romà Casanova
Nm 21,4b-9/Salm 77/FI 2,6-11/Jo 3,13-17

15 divendres

La Mare de Déu dels Dolors
1Tm 1,1-2.12-14/Salm 15/Lc 6,39-42

16 dissabte

—Sant Corneli, papa; i Sant Cebrià, bisbe
Beat Ignasi Casanovas, escolapi mr.
1Tm 1,15-17/Salm 112/Lc 6,43-49

17 diumenge XXIV de durant l'any / Cicle A

Jornada Mundial del Turisme
L'estigmatització de Sant Francesc d'Assís
—Santa Ariadna de Frígia, mr.
—Sant Robert Bel·larmí, cardenal i dr.
—Santa Hildegarda, dra.
Sir 27,30-28,7/Salm 102/Rm 14,7-9/Mt 18,21-35

Oberta la matrícula per a l'Institut de Ciències Religioses de Vic

Fins divendres 15 de setembre

El dilluns dia 4 de setembre es va obrir el període de matrícula per als estudis de grau i màster en ciències religioses per al curs 2023-24, període que es tancarà el pròxim divendres dia 15 de setembre. El dilluns 26 del mateix mes començaran les classes.

S'ofereixen assignatures i cursos oberts a tothom qui estigui interessat en el fet religiós en general i en el cristianisme en particular, en relació i diàleg amb les diferents disciplines filosòfiques, humanístiques, teològiques, antropològiques i pedagògiques, amb modalitat tant per a estudiants ordinaris com estudiants simplement oients.

Es poden cursar tant al Seminari de Vic, seu de l'ISCRVic, com al Casal de l'Església de Manresa.

L'ISCRVic imparteix els estudis complets de ciències religioses amb una durada total de cinc anys, distribuïts en un primer cicle o batxillerat (tres cursos) i un segon cicle o llicenciatura (dos cursos). Segons la normativa universitària europea vigent, superant el quart curs s'obté alhora el reconeixement del títol civil de graduat en ciències religioses, i amb el cinquè curs, el de màster en ciències religioses.

El segon cicle (llicenciatura) s'especialitza en evangeli, història i cultura. El seu propòsit és aprofundir en les relacions entre fe i cultura mitjançant l'estudi específic, a més de la teologia i de la Bíblia, de matèries de filosofia, religions comparades i humanitats, amb una especial atenció al llegat cultural de la diòcesi de Vic.

Les classes són impartides per especialistes i investigadors en les diferents matèries. El centre proposa un seguiment personalitzat de cada estudiant, amb una programació que inclou sessions comunes i sessions de treball guiat o individual.

Pelegrinatge a Terra Santa

La Parròquia de Sant Andreu de Tona organitza, amb abast diocesà, un pelegrinatge a Terra Santa entre els dijous 23 i 30 de maig del 2024.

Té un ric itinerari seguint la infància i la vida pública de Jesús (Galilea); Tiberíades, Tabor, Jordà, Betlem i una completa visita a Jerusalem.

Informació i inscripcions a la parròquia de Tona, telèfon 690 309 853.

Romà Casanova compleix vint anys com a bisbe de Vic

Redacció

Des del Full Diocesà li fem arribar la nostra felicitació per aquesta efemèride i reiterem les nostres pregàries per la seva labor pastoral al capdavant de la nostra Església diocesana.

Sabem que les dades no ho són tot per a explicar la tasca d'una persona, però en ocasió d'aquest vintè aniversari en recordem algunes del pontificat de Romà Casanova:

- Tres visites pastorals a tota la diòcesi.
- Tres visites *ad limina* al Sant Pare (2005, 2013 i 2021).
- Participació en quatre Jornades Mundials de la Joventut.
- Quinze sacerdots ordenats.
- Sis diaques permanents ordenats.
- Deu cartes pastorals.
- Pelegrinatges diocesans a Terra Santa, Roma-Assís, Fàtima i Àvila.
- Dos viatges a Ruanda.

Dijous vinent, 14 de setembre, es compliran vint anys de l'ordenació episcopal de Romà Casanova, que des de llavors és el bisbe de Vic, havent succeït Josep Maria Guix.

Necrològica

Mn. Manuel Cornellà Miralpeix

Nascut a Santa Creu d'Horta el dia 3 de novembre de 1940, va ser ordenat prevere el dia 30 d'agost de 1964.

Va ser destinat missioner a Ruanda el 2 d'abril de 1966. Juntament amb Mn. Carles Gioli i Mn. Joan Ripoll, fou promotor de la nova parròquia de Ruli, destacant les seves tasques com a constructor, fuster i mecànic. També va impulsar una escola rural. Retornà de l'Àfrica el setembre de 1994 i passà a formar part de l'equip de Jorba. Va ser nomenat rector de Sant Martí de Mura i Santa Maria de Talamanca el dia 27 d'agost de 1998, restant també adscrit a la parròquia de Santa Maria de Narvacs. El juliol de l'any 2021 es va jubilar canònicament i passà a residir a les Josefines de Vic, on va morir el dia 4 d'agost d'enguany, a vuitanta-dos anys d'edat i cinquanta-nou de ministeri de prevere. Al cel sia.

Jaume Balmes, a 175 anys de la seva mort

Ignasi Roviró

Ara fa 175 anys de la mort de Jaume Balmes, l'intel·lectual més rellevant de la primera meitat del segle XIX a Catalunya i a Espanya. La seva obra ha traspassat el temps i les fronteres.

Jaume Balmes va néixer a Vic l'any 1810 en una família humil de traguers. Va estudiar al seminari vigatà i posteriorment a la Universitat de Cervera, on ja destacà en filosofia. Després de guanyar la càtedra de matemàtiques a la capital d'Osona, va dedicar-se al periodisme defensant el catolicisme i la religió davant els problemes polítics de l'època. Des de Vic mateix escriví una de les obres que més reconeixements li va reportar: *El protestantisme comparat amb el catolicisme* (1844), que rebutjava les idees de François Gizot i la interpretació que en feien els liberals francesos.

Posteriorment va viatjar a París i Londres per preparar les traduccions francesa i anglesa de l'obra esmentada. A París va entrar en contacte amb intel·lectuals catòlics d'aquell país i amb cenacles carlins exiliats. De tornada a Barcelona, fundà la revista *La Civilització* i escriví *El criteri* (1845), on exposava el millor mètode per a dirigir l'esperit humà i conèixer la veritat. Aquest llibre, un manual per a tothom, ha estat el seu text més llegit i de més impacte.

Ja a Madrid, va defensar el grup polític de Manuel de la Pezuela, marquès de Viluma, per influir en la política del

Partit Moderat, però més tard se'n va distanciar. De nou a París, va escriure la *Filosofía fundamental* (1846) i la *Filosofía elemental* (1847), amb l'objectiu de modernitzar els estudis filosòfics i trobar el paper dels intel·lectuals catòlics en la societat moderna.

Després d'intentar fundar una gran editorial catòlica, va publicar la seva última obra, *Pius IX*, defensant les reformes del papa. Aquest llibre provocà polèmica en els cercles carlins. Balmes deixà Madrid i retornà a la seva ciutat nadiua, on morí en 1848, després d'haver deixat un llegat intel·lectual significatiu per a la l'actualització de la cultura del seu temps. La seva obra ha estat un punt de referència per als intel·lectuals catalans i espanyols sobre els canvis polítics i socials dels segles XIX i XX.

► La seva obra ha traspassat el temps i les fronteres.

Francesc, primer pontífex a visitar Mongòlia

Redacció

El papa Francesc s'ha convertit en el primer successor de Pere a visitar Mongòlia, un petit país amb uns 1.400 catòlics. Sant Joan Pau II hi havia previst un viatge, al final del seu pontificat, però finalment no es pogué realitzar.

Precisament, en la seva trobada amb el clergat i religiosos presents en el país, Francesc els va animar a «no tenir por dels nombres reduïts».

Potseriorment, va presidir una trobada ecumènica i interreligiosa al teatre Hun d'Ulán Bator. En el seu discurs recordà el valor superlatiu de les religions en la recerca de l'harmoni

nia i destacà una vegada més el compromís de Mongòlia amb el respecte de totes les creences.

El diumenge va presidir la missa en un gran palau de gel, on es feren presents alguns centenars de catòlics xinesos, desafiant les prohibicions de les autoritats de participar-hi. Al final de l'eucaristia, de manera sorprenent, el Papa els envià una salutació en presència dels bisbes de Hong Kong.

Abans de retornar a Roma, el Pontífex va beneir la Casa de la Misericòrdia, una nova llar de l'Església a Mongòlia on s'atendran les persones sense llar, dones i menors i víctimes de la violència.

Lurdes acull persones que s'han intentat suïcidar

Del 23 al 27 d'agost es va celebrar en el santuari de Lurdes de França el Pelegrinatge Nacional per a la Prevenció del Suïcidi; una iniciativa que tracta d'atendre el gran sofriment d'aquests pelegrins.

Aquesta iniciativa va permetre de viure una experiència espiritual de manera segura, sempre acompanyats per un «àngel de la guarda». Per als pelegrins es tractava d'un moment de «parèntesi» en la seva lluita solitària contra la temptació de la mort.

«En el meu cercle d'amics i familiars, no trobo ningú amb qui parlar del sofriment que sento; em diuen que vagi més sovint a l'església o que resi», assenyala una altra de les participants.

Invitació a la cloenda del Sínode per l'Esperança

Romà Casanova, bisbe de Vic

El Sínode Diocesà és un llarg procés de discerniment de la voluntat de Déu, en el qual s'implica tota l'Església local. Han estat moltes les persones que amb esperança s'hi han esmerçat: acollint la iniciativa episcopal, valorant la seva necessitat en aquest moment de la història del nostre bisbat, preparant la seva dinàmica, participant en els grups sinodals arreu de la diòcesi, formant part activa de l'assemblea sinodal amb els diàlegs i deliberacions. Sempre, com a pastor de l'Església de Vic, he estat present en tots els moments, acompanyant i escoltant, així com també prenent les decisions que em pertocaven: la convocatòria del Sínode Diocesà; la constitució de la Comissió del Sínode i de l'Assemblea Sinodal, i ara, l'elaboració, des del que el Senyor ens ha obert com a camins a fressar en tot el procés, dels decrets sinodals.

En aquest moment ens pertoca el lliurament dels decrets sinodals a tota la diòcesi.

En aquest moment ens pertoca el lliurament dels decrets sinodals a tota la diòcesi. Recordem la dinàmica sinodal: un, el bisbe, convoca tots els qui formen l'Església diocesana. Molts hi participen (els grups sinodals). Alguns formen l'assemblea sinodal. Un, el bisbe, lliura els decrets sinodals a tothom. No cal dir que aquest procés ha de culminar en l'acolliment dels decrets sinodals de part dels membres de l'Església diocesana.

Expressió d'agraïment a Déu per tot el procés sinodal viscut serà la celebració que farem, com ja ens és tradicional, el diumenge proper a l'aniversari de la consagració de la nostra catedral; enguany, el 17 de setembre. Aquest dia, a les cinc de la tarda, som convocats tots els qui estímem

la nostra Església de Vic a celebrar l'eucaristia de cloenda del Sínode Diocesà. Ser Església de Crist significa viure en la comunió rebuda com a do i que es manifesta, com ens recorda el Concili Vaticà II, citant sant Cebrià de Cartago, com a «poble unificat des de la unitat del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant» (LG, 4).

L'acció de gràcies al Senyor pel do del Sínode Diocesà que celebrem i el lliurament dels decrets sinodals, fruit del discerniment de tot el procés sinodal, seran, doncs, els dos eixos de la celebració de cloenda del *Sínode per l'Esperança*. Tots els membres de l'Església de Vic hi som convocats, en especial tots els qui han format part activa tant dels grups sinodals com de l'assemblea sinodal, sense oblidar, evidentment, els qui, des de la pregària i l'estimació, acompanyen aquest moment de gràcia que el Senyor ens concedeix.

